

**Роздуми щодо освітніх реформ 2016 - 2017 навчального року
у вишах**

Завершується 2016-2017 навчальний рік у вишах і можна вже підводити підсумки, що ж позитивного маємо на цей момент після року суттєвих перебудов у освітній діяльності. І мова буде йти не про столичні ВНЗ, куди спрямовані подумки усіх більш-менш видатних та успішних учнів і студентів, а про периферійні, де залишається більшість тих, чиї бали з ЗНО не дозволяють зайняти бюджетні місця або достаток родини не може забезпечити навчання чи проживання своїх чад у столиці. Наразі маємо останній випуск студентів усіх напрямів за професійним рівнем «спеціаліст». А чи готові сьогодні працедавці приймати на роботу випускників, що отримали освітньо-професійний рівень підготовки «бакалавр»? Більшість з керівників різних підприємств й організацій відповідають «ні», ніж «так». І це більш реальна ситуація, що підтверджує той факт, що випускники-бакалаври, навіть, за визначеним професійним спрямуванням мають більш загальну підготовку за всіма дисциплінами, що викладаються у вишах протягом 3 перших років навчання, ніж професійну. Тому вони не здатні приймати будь-які виважені професійні рішення, що змушує працедавців вимагати від них більш суттєвого спеціального професійного навчання, що можна отримати тільки закінчивши підготовку на рівень «спеціаліста» чи «магістра» за певним спрямуванням. Так, випуск фахівців з оподаткування, що здійснювався у СНУ ім. В. Даля (м. Северодонецьк) за останні 10 років довів, що ніхто з випускників-бакалаврів не може працевлаштуватись за спеціальністю, якщо немає диплому «магістра» чи «спеціаліста». Те ж саме відбувається і у інших містах, де є випускники такого ж напрямку, наприклад, у Запоріжжі, Кривому Розі, Мелітополі та інших. Тепер маємо останній випуск «спеціалістів», а чи є шанс усім отримати рівень «магістра», щоб мати достойну роботу за своїм напрямом підготовки, заробітну плату і гідну професійну підготовку. Поки за певним демографічним спадом абітурієнтів ті, хто мають не високі рейтинги, можуть ще розраховувати на вступ до магістратури. А потім мають шанс тільки ті, чиї родини готові платити за таку підготовку, бо ліцензійний набір для периферійних вишів до магістратури дуже скорочений, не кажучи вже про приватні заклади. Треба ще зауважити і на предмет об'єднання більшості професійної спеціальної підготовки у один напрям як, наприклад, «Менеджмент» чи «Економіка» і т.п. Тобто, будемо мати через три роки такий собі «напівфабрикат» бакалавра, що навряд чи знайде собі гідну працю після завершення. Проте не хочеться віщувати нічого поганого на майбутнє тільки по завершенні одного року реформаторської діяльності. Будемо сподіватися, що перебудують своє бачення і ставлення до майбутніх фахівців не тільки МОН України та підконтрольні йому виші, але й працедавці, щоб по завершенні бакалаврської підготовки більшість фахівців не попадали у ранг «безробітних», чи обслуговували тіньовий сектор економіки.

Будемо дуже вдячні нашим читачам й авторам, якщо вони долучаться до обговорення на сторінках журналу наслідків реформ в освіті, які вже почали давати свої перші результати.

Головний редактор науково-виробничого журналу «Часопис економічних реформ»,
Заслужений діяч науки і техніки України

Т. В. Калінеску

